

Liturgie voor een huisdienst
26 juli 2020

PKJ 242 Seindah siang disinari terang

Seindah siang di-si-nari terang, cara Tuhan mengasihiku;
 ṣ d d m S m' s' l s m R d' d' m d | S | D. d z
 seindah petang dengan angin sejuk cara Tuhan mengasihiku.
 ṣ d d m S m' s' l s m R d' d' m d | S r D. d z
 Tuhanku lembut dan penyayang dan aku mengasihi Di-a.
 m s s. s' m r d F. F f l l. l' f m r S. S
 KasihNya besar; a-gung dan muli-a, cara Tuhan mengasihi-ku.
 ṣ d d m S m' s' l s m R d' d' m d | S r D. D

Sedalamnya laut, seluas angkasa, cara Tuhan mengasihiku;
 seharum kembang yang tetap semerbak, cara Tuhan mengasihiku.
 DamaiNya tetap besertaku; dan sorgalah pengharapanku.
 Hidupku tent'ram; kunikmati penuh cara Tuhan mengasihiku.

Gebed

Matteus 13:[44] Het is met het koninkrijk van de hemel als met een schat die verborgen lag in een akker. Iemand vond hem en verborg hem opnieuw, en in zijn vreugde besloot hij alles te verkopen wat hij had en die akker te kopen. [45] Ook is het met het koninkrijk van de hemel als met een koopman die op zoek was naar mooie parels. [46] Toen hij een uitzonderlijk waardevolle parel vond, besloot hij alles te verkopen wat hij had en die te kopen. [47] Het is met het koninkrijk van de hemel ook als met een sleepnet dat in een meer werd geworpen en waarmee allerlei soorten vis werden gevangen. [48] Toen het net vol was, trok men het op de oever en ging men zitten om de goede vis in kuipen te doen; de slechte vis werd weggegooid. [49] Zo zal het gaan bij de voltooiing van

deze wereld: de engelen zullen eropuit trekken en de kwaadwilligen van de rechtvaardigen scheiden, [50] en ze zullen hen in de vuuroven werpen, waar ze zullen jammeren en knarsetanden. [51] Hebben jullie dit alles begrepen?' 'Ja,' antwoordden ze. [52] Hij zei hun: 'Zo lijkt iedere schriftgeleerde die leerling in het koninkrijk van de hemel is geworden op een huismeester die uit zijn voorraadkamer nieuwe en oude dingen tevoorschijn haalt.'

BNG 375:1,2

Dalam dunia penuh kerusuhan, di tengah kemelut permusuhan datanglah KeradjaanMu; di Geredja jang harus bersatu, agar njata manusia baru, datanglah KeredjaanMu!	Memerangi gelap kemiskinan, menjinarkan terang keadilan datanglah KeradjaanMu; di lautan, di gunung, di ladang dan di bandar, di pasar, di djalan datanglah KeredjaanMu!
--	---

Koor: Datanglah, datanglah,
Datanglah KeradjaanMu!

Overdenking

Als we deze gelijkenis lezen, dan is het alsof het ons niet gemakkelijk wordt gemaakt om het koninkrijk te vinden. Dat koninkrijk van de hemel zou voor ons het teken moeten zijn dat we ons gezegend en geborgen voelen, dat we ons gesterkt voelen als het ons tegen zit, dat er troost is als we ons verdrietig voelen. Dat koninkrijk zou voor ons een houvast moeten zijn in tijden van onzekerheid, een bron van hoop en vertrouwen dat het goed komt. Het koninkrijk van de hemel zou voor ons het vertrekpunt moeten zijn van ons staan en gaan in het leven waardoor wij bepaald worden, gelovend en vertrouwend in goedheid en liefde die we op onze beurt delen met anderen, omdat we daartoe door de Heer opgeroepen worden.

Maar we lijken een zoektocht te moeten beginnen om dat koninkrijk te vinden. Toeval lijkt hierbij een grote rol te spelen, waarbij de kans dat het koninkrijk van de hemel gevonden wordt, kleiner is dan dat het niet gevonden zal worden. Wie weet hoeveel akkers omgespit moesten worden, voordat de schat door iemand in de gelijkenis gevonden werd? Hoeveel mooie parels heeft de koopman al wel niet door zijn handen laten gaan, voordat hij bij toeval een uitzonderlijk waardevolle parel vond?

Je zou er haast moedeloos van worden om te gaan zoeken als je deze gelijkenis leest. En toch moet het ergens zijn. En misschien is het dichterbij dan dat we denken, maar zien we het niet. Ook al wekt deze gelijkenis de schijn dat het vinden van het koninkrijk op toeval berust, dat is het niet. Deze gelijkenis zegt ons iets anders: we moeten weten waar we moeten zoeken. Het koninkrijk is te vinden in het leven, in de wereld dat ons gegeven is. Het is overal om ons heen, Gods eigen akker. Het is aan ons om ons dat eigen te maken, om dat koninkrijk uit de verborgenheid te halen en zichtbaar te maken. De boodschap is ook: we moeten onderscheid kunnen maken tussen dingen die we mooi vinden en datgene wat uitzonderlijk waardevol is, betekenisvol voor ons leven. Het heeft alles met zien te maken. Dat zien staat gelijk aan geloven. Geloven dat we allen kunnen putten vanuit dezelfde bron van Gods goedheid en liefde van waaruit het koninkrijk van de hemel ontstaan is. Het valt niet altijd mee om het koninkrijk te zien, maar ons is de belofte meegegeven dat het er is. Daar mogen wij op vertrouwen.

Het vinden van het koninkrijk geeft reden tot grote blijdschap, want het koninkrijk verbindt zich met ons in troost, kracht, moed. En dan kan het haast niet anders zijn dat we dat gevoel van gezegend zijn, van gedragen worden door de Heer niet los willen laten. Dat we dat koninkrijk omarmen en er alles voor over hebben om dat vast te houden, omdat het ons zoveel moois in ons leven geeft.

Tegelijkertijd zegt deze gelijkenis ons om dat koninkrijk niet te negeren als we er weet van hebben. Dat we God tegemoet komen in ons doen en laten nu Hij ons met een uitgestoken hand Zijn koninkrijk aanbiedt. Dat we volop het koninkrijk ruimte bieden, zodat het niet verborgen blijft voor anderen. Allen krijgen we de kans om deel te hebben aan Gods koninkrijk en om anderen erbij te betrekken. Zelfs een schriftgeleerde, met wie Jezus niet altijd even goed kon opschieten. We mogen zijn als leerlingen die een nieuwe weg met God ingaan, waarbij het goede die ons bekend zijn meegenomen mogen worden. Op weg gaan met ons geloof, dat als een waardevolle parel of een kostbare schat ons leven glans geeft.

Kalau kita baca perumpamaan ini, kita bisa sangkahkan bahwa akan tidak gampang untuk mendapat keradjaan Tuhan. Keradjaan itu mendjadi tanda berkat dan perlindungan untuk kita, satu kekuatan ditenggan-tengga kesesatan, penghiburan ditengga kesedihan. Keradjaan itu mendjadi satu pegangan kepada kitu, sumber harapan dan percaya. Dan didalam keradjaan itu adalah satu panggilan untuk berbagai-bagai satu dengan yang lain didalam kasih dan kebajikan.

Kita dipanggil untuk bangkit dan cari keradjaan Tuhan. Dan mungkin keradjaan Tuhan bisah didapatkan dengan tidak disengaja. Kita tidak tahu berberapa ladang sudah dikerdjakan, sebelum seorang didalam perumpamaan ini dapat harta yang berih sukacita. Kita tidak tahun berberapa mutiara yang seorang pedagang sudah lihat, sebelum ia temukan mutiara yang sangat berharga.

Bagaimana keradjaan Tuhan bisah di dapati, kalau kita tidak tahu cari keradjaan itu dimana? Apakah kita tidak patah semangat? Tetapi kita tahu bahwa keradjaan Tuhan ada titengga-tengga kita. Dan perumpaan ini katakan kepada kita dimana kita musti cari. Tempat keradjaan Tuhan itulah didalam kehidupan dan dunia ini, akan mengelilingi kita. Kehidupan dan dunia ini itulah ladang Tuhan. Iniliha panggilan kita: njatakan keradjaan Tuhan, lepaskan akan dari kesembunyiannya. Pesan setrusnya: kita musti bedahkan apa yang bagus menurut pandangan kita dari apa yang sungguh-sungguh berharga dan berarti untuk kehidupan kita. Kita musti lihat dengan mata-mata percaya. Percayalah bahwa ada satu sumber kebajikan dan kasih yang kita boleh pakai didalam kehidupan kita, sumber yang dasarnya keradjaan Tuhan.

Tidak selalu gampang untuk melihat keradjaan Tuhan didalam kehidupan ini, tetapi kita boleh percaya oleh karena perdjandjian didalam Firman Tuhan kepada kita.

Mendapat keradjaan Tuhan berih sukacita; kita dihubungi dengan keradjaan itu didalam penghiburan, kekuatan dan percaya. Setrusnya perumpamaan ini bilang kita: djangan langgar keradjaan Tuhan kalau kita tahu akan ada. Kita harus sambut panggilan Tuhan untuk berih ruang kepada keradjaanNya, agar supaya akan dinyatakan kepada lain manusia, oleh karena iman kita yang boleh mendjadi satu mutiara yang amat berharga, dan yang pancarkan terangnya kepada manusia yang lain.

NJ 14 Ku s'lalu ingin memujiMu!

Ku s'lalu ingin memujiMu sebagaimana hidupku
karna cinta kasih setiaMu menuntun disetiap waktu.
Bagai rusa rindu airMu begitu juga jiwaku.
dawai cinta mengalun syahdu getarkan sluruh hidupku
Kicau burung menyambut sang surya hangat cahya kemuliaan.
Kuncup bunga ditaman lestari sebarkan aroma cintaMu
Ombak samudra riuh menderu memuji keagunganMu
Ya Tuhan b'ri kekuatan ku mau bersaksi bagiMu
Madahku tahtaMu, 'kan a-badi selamalamanya. 2x

Gebed

Slotlied 383:1,3

'Ku berbahagia, jakin teguh:	Aku serahkan diri penuh,
Jesus abadi kepunjaanku!	dalam Tuhanku hatiku teduh.
Aku warisNja, 'ku ditebus,	Sambil menjongsong kembaliNja,
tjijptaan baru, Rohul kudus.	'ku diliputi anugerah.

Koor: Aku bernjanji bahagia, memudji Jesus selamanja
Aku bernjanji bahagia, memudji Jesus selamanja